

L E C T O R I

Borealem respicereprehenderit, inde Longitudinis principium tanquam à primo Meridiano cum illis duxi, quam nec ubique *λεπτομερῆς* permensus sum.

Obscuritatis, fabularum, aut vaga narrationis culpam, non est, ut spero, cur deprecer. Ab obscuritate nullum est periculum, nisi illis, qui literas antiquas, & historias nostras primoribus labris non gustarunt. Fabulis ne tantillum quidem tribui, & ne digressionibus hinc inde vagarer, titulum (quod monet Plinius) sæpius legi, & identidem me interrogavi quid scribere inceperim.

Sed ne nimis in proæmio excurrat oratio: Ad hoc opus elimandum omne industria mea curriculum hos aliquot annos pertinaci veritatis studio, & fide sincerè antiquâ ad patriam illustrandam elaboratum est. Gentem nullam in calumniam rapui, nullius famam læsi, nullius in nomen lusi; nullius fidem imminui, ne Galfredi quidem Monumethensis, cujus historia (quam maximopere confirmare velim) inter eruditos habetur sane suspectior; nec aliquam scientiæ persuasione mibi indui, nisi quod scire velim. Nescire igitur, & in plurimis me errare posse libens lubensque fateor, nec erroribus indulgebo. Quis totam diem jaculans semper collineet? multa sunt in his studiis, ut inquit ille, cineri suppôsta doloso. Errata possint esse multa à memoria. Quis enim in memoria thesauro omnia simul sic complectitur, ut pro arbitrato suo possit expromere? Errata possint esse plura ab imperitia. Quis enim tam peritus, ut caco hoc antiquitatis mari cum TEMPORE colluctatus scopulis non allidatur? Fieri etiam potest, ut ex scriptorum autoritate & aliorum quos fide dignissimos existimavi, erraverim. Nec quidem, ut habet Plinius, alius pronior fidei lapsus quam ubi rei falsæ gravis author extitit. Locorum peculiaria alii qui incolunt accuratius observent, si monuerint in quò erraverim, cum gratia corrigam; quod imprudens omiserim, adjiciam; quod minus explicaverim, edoctus plenius edocebo; modo sine livore & contentione studio quæ candidis & veritatis studiosis sunt indignissima, hoc fiat. Hæc tamen interea à te, humanissime Lector, tua humanitas, mea industria, patria communis charitas, & Britannici nominis dignitas mihi exorent, ut quid mei sit iudicii, sine aliorum præiudicio libere proferam, ut eadem via qua alii in his studiis solent, insistam, & ut erratis, si ego agnoscam, tu ignoscas. Quæ ut ab æquis, & bonis magis speranda, quam petenda sentio: ita iniquos & malos, qui omnes in convivis rodunt, in circulis vellicant, invident, calumniantur, obtreçant, nihil moror. Obtreccationem enim stultorum esse thesaurum, quem in linguis gerunt, è Cornico didici; & Invidiam (dicam Invidia adstante) non in alio, quam degeneri, minuto, & jejuno animo domicilium sibi collocare explorare cognovi. Candida & proba ingenia ut invidiam facile contemnunt, ita ne norunt quidem invidere. Ne autem & mea scripta omnia piorum & doctorum iudicio in singulis, ea qua par est reverentia, demississime submitto & subjicio: quibus professione pietatis in patriam hic labor, si non approbetur, certe, ut spero, excusetur. Vale, fave, & fruire.

ALPHABETVM ANGLoSAXONICVM

hic apponendum curavimus, ut Saxonica nomina quæ passim in libro occurrunt, facilius legantur.

A	a	h	h	r	r	ÿ	ÿ
b	b	i	i	ð	s	fe	æ
c	c	l	l	r	f	fe	e
o	d	m	m	u	u	ð	th
e	e	n	n	p	w	þ	th
f	f	o	e	ƿ	x	l	and
g	g	p	p	x	x	þ	that
		q	q				

im
a-
ia:
ulla
calas
mes
icis
let.

mr.
ib.2.

is
is